

บันทึกข้อความ

สพบ.	9673
เลขที่	F-7 พ.ย. 2565
วันที่	15.27
เวลา	

ส่วนราชการ..... กองการเจ้าหน้าที่..... ส่วนวินัย..... โทร. ๓๑๖๙

ที่ มท ๐๖๐๓/ว ๓๙๙๖..... วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง..... เผยแพร่ความรู้แนวทางการลงโทษทางวินัยกรณี “ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ..... มีความผิดไล่่ออกจากราชการ”

เรียน หัวหน้าผู้ตรวจราชการกรม ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการกอง เลขานุการกรม และหัวหน้าหน่วยงาน

ด้วยกองการเจ้าหน้าที่ได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แนวทางการลงโทษทางวินัยกรณี “ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ..มีความผิดไล่่ออกจากราชการ” เพื่อให้เจ้าหน้าที่สังกัด กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเกิดความรู้ความเข้าใจ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวมทั้งการประพฤติกติและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยสามารถดูรายละเอียดได้จาก <http://www.disaster.go.th> (หน่วยงานภายใน/กองการเจ้าหน้าที่ : หนังสือเวียน/คำสั่ง/ประกาศ หรือ ส่วนวินัย)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดทราบ

(นายจตุรงค์ สุขพัฒน์)

ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

ปก.ภาวสุภทวรรณที่ ๓
“เป็นหน่วยงานกลางในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูง”

ที่ มท ๐๖๐๓/ว ๑๐๐๖๕

ถึง สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้จัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้แนวทางการลงโทษทางวินัยกรณี “ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ..มีความผิดไล่่อจากราชการ” เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดเกิดความรู้ความเข้าใจ และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวมทั้งการประพฤติและปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบของทางราชการ จึงขอให้สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเผยแพร่ให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดทราบ โดยสามารถดูรายละเอียดได้จาก <http://www.disaster.go.th> (หน่วยงานภายใน/กองการเจ้าหน้าที่ : หนังสือเวียน/คำสั่ง/ประกาศ หรือ ส่วนวินัย)

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

กองการเจ้าหน้าที่

ส่วนวินัย

โทร. ๐ ๒๖๓๗ ๓๑๖๕

โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๒๒๐๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ person6@disaster.go.th

ปก.ภาวสุภควรรษที่ ๓

“เป็นหน่วยงานกลางในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กับสมัยและมีประสิทธิภาพสูง”

กรณี “ไม่ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ.. มีความผิดไล่ออกจากราชการ”

กรณีที่ข้าราชการไม่ไปปฏิบัติงานเป็นระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวันและไม่ได้ ปฏิบัติตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ กล่าวคือ กรณีข้าราชการประสงค์จะลาป่วย จะต้องส่งใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา หรือกรณีจำเป็น จะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ แต่ได้ยื่นใบลาป่วยโดยทางไปรษณีย์ภายหลังจากที่มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีจึงและทั้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นระยะเวลาเกินกว่า สิบห้าวัน และเมื่อพิจารณาจากหลักฐานใบรับรองแพทย์ เป็นกรณีที่แพทย์ผู้ให้การรักษานัดไปรับการตรวจรักษา และให้หยุดงานเพื่อรักษาอาการเจ็บป่วยเป็นครั้งคราว โดยไม่ปรากฏว่าอาการเจ็บป่วยถึงขนาดที่จะต้องนอนพัก รักษาตัวในโรงพยาบาล ทั้งยังพบว่าได้มีการลงเวลาปฏิบัติราชการจากเอกสารการลงเวลาปฏิบัติราชการ แต่ไม่ลงเวลากลับ แสดงให้เห็นได้ว่าอาการป่วยเจ็บยังไม่ถึงขนาดรุนแรงที่ต้องหยุดพักรักษาตัวติดต่อกันหลายวัน อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถเดินทางไปปฏิบัติราชการหรือยื่นใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาได้ตามระเบียบของ ทางราชการ และแม้ว่าไม่สามารถยื่นใบลาด้วยตนเองได้แต่สามารถให้ผู้อื่นยื่นใบลาแทนได้ กรณีจึงยังไม่อาจถือ ได้ว่ามีเหตุผลอันสมควรและเป็นการจงใจละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการลา คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการจึงชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการครูประจำโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓ มีอาการเจ็บป่วยได้เข้ารับการรักษาพยาบาล จากสถานพยาบาลของรัฐหลายแห่ง ซึ่งในการนี้ได้รายงานให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (ผู้อำนวยการโรงเรียน) ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อขอลาป่วยพร้อมทั้ง เอกสารแนบต่าง ๆ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีคำสั่งลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรง ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีคำสั่งลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจาก ราชการ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงยื่นอุทธรณ์ แต่ยังไม่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัย จากคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอน คำสั่งที่ลงโทษไล่ออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมและได้รับสิทธิประโยชน์อื่น ๆ อันพึงมีพึงได้

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีรับราชการครูประจำโรงเรียน น. แต่ผู้ฟ้องคดีได้รับคำสั่ง ให้ไปช่วยราชการที่โรงเรียน ข. เป็นเวลา ๑ ปี และเมื่อครบกำหนด ๑ ปี โรงเรียน ข. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ส่งตัวผู้ฟ้องคดีกลับโรงเรียน น. ต้นสังกัด เดิมตั้งแต่วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ไป รายงานตัวปฏิบัติงานที่โรงเรียน น. ตามหนังสือส่งตัวของโรงเรียน ข. จนถึงวันที่คณะกรรมการสอบสวนวินัย อย่างร้ายแรงไปสอบสวน ข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และไม่ ปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ของระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ กล่าวคือ จะต้องส่งใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตก่อนหรือในวันที่ลา หรือกรณี จำเป็นจะเสนอหรือจัดส่งใบลาในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ

กรณี...

กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่ามีอาการเวียนศีรษะ คลื่นไส้คล้ายจะอาเจียน ปวดบริเวณบ่าตา มองเห็นภาพไม่ชัดและมีภาพซ้อน และได้เข้ารับการตรวจรักษาอาการปวดดังกล่าว รวม ๙ ครั้งนั้น แพทย์ระบุอาการเจ็บป่วยทางตาของผู้ฟ้องคดีสอดคล้องกันว่า ผู้ฟ้องคดีมีอาการผิดปกติที่ตาข้างซ้าย ระดับการมองเห็นของตาซ้ายผิดปกติ เนื่องจากสายตาสั้นร่วมกับสายตาวาวและกระจกตาแห้งส่งผลให้มองเห็นภาพไม่ชัด เห็นภาพซ้อนและมีอาการเวียนศีรษะ ส่วนตาขวาปกติ ซึ่งเมื่อแก้ไขด้วยแว่นแล้วอาการดีขึ้นแต่ไม่เท่าตาขวา แพทย์แนะนำให้ปิดตาซ้ายเมื่อไปทำงาน แต่ผู้ฟ้องคดีกลับอ้างว่าหากปิดตาซ้ายแล้วจะสอนหนังสือไม่สะดวก แม้ผู้ฟ้องคดีมีอาการเจ็บป่วยทางตาและได้รับการตรวจรักษาจากแพทย์ในโรงพยาบาลหลายแห่งจริงตามคำกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากใบรับรองแพทย์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ปรากฏว่าอาการเจ็บป่วยของผู้ฟ้องคดีเป็นกรณีที่แพทย์ผู้ให้การรักษานัดให้ผู้ฟ้องคดีไปรับการตรวจรักษา และให้หยุดงานเพื่อพักรักษาอาการเจ็บป่วยดังกล่าวเป็นครั้งคราว โดยไม่ปรากฏว่ามีอาการเจ็บป่วยถึงขนาดที่จะต้องนอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาล และหลังจากวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ จนถึงวันที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไปสอบสวนข้อเท็จจริงที่โรงเรียน น. เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ก็ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้เข้ารับการตรวจรักษาอาการป่วยของผู้ฟ้องคดีที่โรงพยาบาลใดอีกเลย ประกอบกับเอกสารบัญชีลงเวลาปฏิบัติราชการของข้าราชการครู ของโรงเรียน น. พบลายมือชื่อการลงเวลา มาปฏิบัติราชการของผู้ฟ้องคดีในวันที่ ๒๖ และวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่ไม่ได้ลงเวลากลับ และพยานบุคคลให้การสอดคล้องกันว่าพบเห็นผู้ฟ้องคดี เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เวลาประมาณ ๖.๓๐ นาฬิกา โดยผู้ฟ้องคดีเดินทางมาลงเวลาปฏิบัติงานและพยานได้พูดคุยทักทายกับผู้ฟ้องคดี และหลังจากลงเวลาปฏิบัติงานแล้วผู้ฟ้องคดีก็ได้ขึ้นรถจักรยานยนต์จากโรงเรียนและไม่ได้กลับมาปฏิบัติหน้าที่อีกเลย แสดงให้เห็นว่าอาการเจ็บป่วยของผู้ฟ้องคดี ยังไม่มีอาการรุนแรงถึงขนาดที่จะต้องหยุดรักษาตัวติดต่อกันหลายวัน อันเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเดินทางไปปฏิบัติราชการหรือยื่นใบลาป่วยต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่โรงเรียน น. ตามระเบียบของทางราชการได้ และแม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะไม่สามารถยื่นใบลาได้ด้วยตนเองแต่สามารถให้ผู้อื่นลาแทนได้เช่นกัน ที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าได้จัดส่งหนังสือรายงานอาการเจ็บป่วย และแนบใบรับรองแพทย์พร้อมใบนัดการตรวจรักษาต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนอย่างน้อย ๙ ครั้งนั้น เป็นเหตุที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีว่ามีอาการเจ็บป่วยทางตาและไม่ได้ยื่นใบลาป่วยต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบของทางราชการยังไม่อาจถือได้ว่ามีเหตุผลอันสมควร และกรณีดังกล่าวถือเป็นการจงใจละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวันโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยการลา การที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีเป็นการจงใจละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีมติว่าสมควรลงโทษไล่ออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบแล้ว ดังนั้น อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต ๓ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ และคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่มีคำสั่งตามมติของที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต ๓ ดังกล่าวให้ไล่ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๒ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายเช่นเดียวกัน (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๑๒๖๖/๒๕๕๙)
